

har paa overordentlig mange Steder i Lovforslaget gjort Begrænsninger i Rettigheden til at udøve Fiskeri af Hensyn til at beskytte Fiskebestanden, og Andet er det ikke, der sker her. Disse Pladse udenfor Udløbene have stor Betydning derved, at Fisken til en vis Tid af Aaret befinder sig der i store Mængder, og hvis Andre kunne komme der og tage Fisken, vil Fiskebestanden i det paagældende Vandløb i høj Grad blive udsat for at blive opfisket. — Smød Ændringsforslaget under Nr. 24 har jeg Intet at erindre. — Ændringsforslaget under Nr. 25 skal jeg ligeledes tiltræde. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 26, der gaar ud paa, at Ordene „ham vidende“ skulle udgaa, har Ministeren fundet, at Bestemmelsen blev noget streng, hvis den blev affattet saaledes, som af Udvalget foreslaaet. Det er jo nemlig klart, at der gives meget lovligt Fiskeri i de forbudte Eder, og at det vil blive noget besværligt, naar den, der vil købe Fisk paa de Eder, skal staffe sig sikker Underretning om, hvorvidt Fisken virkelig er fanget paa et Sted, hvor det er lovligt. Men jeg skal paa den anden Side indrømme, at Bestemmelsen er overensstemmende med, hvad der staar i Sagtloven. Noget absolut Modstand mod Forslagets Bedtagelse vil jeg derfor ikke gjøre, men man har som sagt fundet det noget haardt. — Smød Forslaget under Nr. 27, angaaende Bødestrafpen, har jeg ikke Noget at erindre. — Det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 29. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 30 tror jeg at kunne indskrænke mig til den korte Bemærkning, at det, at gjøre slige Sager til Gjenstand for offentlig Behandling, ikke stemmer med Lovgivningens øvrige Regler om Afgjørelsen af Retstrætter. Jeg maa derfor tiltræde, at man ikke vedtager dette Ændringsforslag. — De øvrige Ændringsforslag give mig ikke Anledning til nogen Udtalelse.

Breinholt: Jeg ønskede blot at gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til et Punkt, der er blevet fremhævet af et æret Medlem fra Ribe (Kiær), nemlig Bestemmelsen i § 45. Vor høitærede Ordfører har, saa vidt jeg opfattede ham, allerede udtalt, at dette Punkt skulde blive gjort til Gjenstand for Overveielse i Udvalget, og den høitagtede Minister har, saa vidt jeg kan skjønne, antydnet, at han kunde modtage en Ændring, der gik i samme Retning som Bestemmelserne i §§ 43 og 44 i den preussiske Fiskerilov af 1874, idet han yttrede, at det vilde være lovlig strengt for Fiskere og Fiskeriere ved en Aa, om Anlægget af

en ny Fabrik skulde kunne ødelægge Fiskeriet for dem. I den preussiske Fiskerilov af 1874, hvis §§ 43 og 44 i visse Henseender svare til vor § 45, gjøres der den Forskjel, at, medens Eiere af nye Anlæg skulle, naar der af Fiskeriieren klages over, at de indlede skadelige Stoffer i Vandet, være forpligtede til paa egen Bekostning enten at lede disse Stoffer andet Steds hen eller, ligeledes paa egen Bekostning, desinficere dem, medens Omkostningerne ved disse Foranstaltninger afholdes af den klagende Fiskeriier, naar det paagældende Anlæg har bestaaet forud for Loven. Jeg drager blot dette Punkt frem for at høre dels ærede Medlemmers, dels den høitærede Ministers Mening om, hvorvidt en Ændring af § 45 i den Retning kan gjøre Regning paa at finde Tilslutning.

C. Møller: Jeg har kun bedt om Ordet for ganske at slutte mig til den Frygt, som et æret Medlem fra Odense (W. Petersen) har udtalt med Hensyn til § 45. Det er blevet udtalt, at paa de fleste Steder vil Forholdet være dette, at Kjøbstaden ligger saa tæt ved Aaens Udløb i Stranden, at Bestemmelsen for deres Bedkommende ikke vil have Noget at betyde, men jeg tror, at naar man vil tænke sig lidt om, vil man finde, at Forholdet er et helt andet for adskillige Kjøbstæder, der ligge inde i Landet. Jeg kjender jo specielt Forholdet hos os, hvor Slotsløben er saaledes beliggende, at Aaens naturlige Afløb er til denne Sø og vanskelig kan tilveiebringes paa anden Maade. Dersom altsaa Bestemmelsen i § 45 skulde føre til, at den, der eier Fiskeriet i Slotsløben, nemlig Statskassen — jeg tror, at Fiskeriet tidligere har været bortforpagtet, medens det, saa vidt jeg veed, i de foregaaende Aar ikke har været Tilfældet, fordi man ikke har kunnet faae nogen Forpagtningsafgift — skulde kunne lægge store Vanskeligheder i Veien for dem, der nu drive Næring, navnlig Farverne, — forsaavidt som Afløbet fra Farverier kan indeholde skadelige Stoffer — vilde der jo derved fremkomme overordentlig store Ulemper for de Næringsdrivende, Ulemper, der slet ikke staa i Forhold til den Indtægt, Fiskeriieren kunde have af Fiskeriet. Derfor har jeg meget store Betænkeligheder ved at stemme for § 45, saaledes som den i Diebliffet lyder; men, naar det ærede Udvalg vil tage Sagen under Overveielse til tredie Behandling, haaber jeg, at Bestemmelsen vil kunne blive rettet saaledes, at der ikke foranlediges nogen væsentlig Skade for de Paagældende.